

Συλλογή της Νομολογίας

Διάταξη του Δικαστηρίου (έκτο τμήμα) της 14ης Ιουλίου 2016 – BASF

(Υπόθεση C-456/15)¹

«Προδικαστική παραπομπή — Άρθρο 99 του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου — Σύστημα εμπορίας δικαιωμάτων εκπομπής αερίων θερμοκηπίου στην Ευρωπαϊκή Ένωση — Οδηγία 2003/87/ΕΚ — Άρθρο 10α, παράγραφος 5 — Μέθοδος κατανομής δικαιωμάτων — Δωρεάν κατανομή δικαιωμάτων — Τρόπος υπολογισμού του ενιαίου διατομεακού διορθωτικού συντελεστή — Απόφαση 2011/278/ΕΕ — Άρθρο 15, παράγραφος 3 — Απόφαση 2013/448/ΕΕ — Άρθρο 4 — Παράρτημα ΙΙ — Κύρος»

1. Προδικαστικά ερωτήματα — Ερωτήματα ταυτόσημα με ερωτήματα επί των οποίων έχει ήδη αποφανθεί το Δικαστήριο — Εφαρμογή του άρθρου 99 του Κανονισμού Διαδικασίας (Άρθρο 267 ΣΛΕΕ· Κανονισμός Διαδικασίας του Δικαστηρίου, άρθρο 99) (βλ. σκέψεις 11-13)
2. Προδικαστικά ερωτήματα — Αρμοδιότητα του Δικαστηρίου — Προσδιορισμός των κρίσιμων στοιχείων του δικαίου της Ένωσης — Αναδιατύπωση των ερωτημάτων (Άρθρο 267 ΣΛΕΕ) (βλ. σκέψη 15)
3. Περιβάλλον — Ατμοσφαιρική ρύπανση — Οδηγία 2003/87 — Σύστημα εμπορίας δικαιωμάτων εκπομπής αερίων θερμοκηπίου — Μεταβατικό καθεστώς δωρεάν κατανομής δικαιωμάτων — Μέθοδος κατανομής — Υπολογισμός βάσει της μέγιστης ετήσιας ποσότητας τέτοιων κατανεμητέων δικαιωμάτων — Συνυπολογισμός, στο πλαίσιο του καθορισμού της ποσότητας αυτής, των εκπομπών των παραγωγών ηλεκτρικού ρεύματος — Δεν επιτρέπεται (Οδηγία 2003/87 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, άρθρο 10α §§ 3 και 5· απόφαση 2011/278 της Επιτροπής, άρθρο 15 § 3) (βλ. σκέψεις 16-23, διατακτ. 1)
4. Περιβάλλον — Ατμοσφαιρική ρύπανση — Οδηγία 2003/87 — Σύστημα εμπορίας δικαιωμάτων εκπομπής αερίων θερμοκηπίου — Μεταβατικό καθεστώς δωρεάν κατανομής δικαιωμάτων — Μέθοδος κατανομής — Υπολογισμός βάσει της μέγιστης ετήσιας ποσότητας τέτοιων κατανεμητέων δικαιωμάτων — Συνυπολογισμός, στο πλαίσιο του καθορισμού της ποσότητας αυτής, των εκπομπών των εγκαταστάσεων που υπάγονταν στο σύστημα εμπορίας των δικαιωμάτων πριν το έτος 2013 — Δεν επιτρέπεται (Οδηγία 2003/87 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, άρθρο 10α § 5, εδ. 1, στοιχείο β', και παράρτημα Ι· απόφαση 2013/448 της Επιτροπής, άρθρο 4 και παράρτημα ΙΙ) (βλ. σκέψεις 25, 26, διατακτ. 2)

¹ — ΕΕ C 389 της 23.11.2015.

5. *Προδικαστικά ερωτήματα — Εκτίμηση του κύρους — Κήρυξη ως ανισχύρων των διατάξεων αποφάσεως της Επιτροπής που αφορούν τον εφαρμοζόμενο από τα κράτη μέλη διορθωτικό συντελεστή για τον καθορισμό της ποσότητας των δωρεάν κατανεμητέων δικαιωμάτων εκπομπής αερίων θερμοκηπίου — Αποτελέσματα — Διαχρονικός περιορισμός (Άρθρα 264, εδ. 2, ΣΛΕΕ και 267 ΣΛΕΕ· οδηγία 2003/87 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου· απόφαση 2013/448 της Επιτροπής, άρθρο 4 και παράρτημα II) (βλ. σκέψη 27, διατακτ. 3)*

Διατακτικό

Το Δικαστήριο διατάσσει:

- 1) Από την εξέταση του πρώτου και του δεύτερου ερωτήματος δεν προέκυψε κανένα στοιχείο ικανό να επηρεάσει το κύρος του άρθρου 15, παράγραφος 3, της αποφάσεως 2011/278/ΕΕ της Επιτροπής, της 27ης Απριλίου 2011, σχετικά με τον καθορισμό ενωσιακών μεταβατικών κανόνων για την εναρμονισμένη δωρεάν κατανομή δικαιωμάτων εκπομπής κατ' εφαρμογή του άρθρου 10α της οδηγίας 2003/87/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, καθόσον η εν λόγω διάταξη αποκλείει τον συνυπολογισμό των εκπομπών των παραγωγών ηλεκτρικού ρεύματος για τον καθορισμό της μέγιστης ετήσιας ποσότητας δικαιωμάτων.
- 2) Το άρθρο 4 και το παράρτημα II της αποφάσεως 2013/448/ΕΕ της Επιτροπής, της 5ης Σεπτεμβρίου 2013, σχετικά με τα εθνικά μέτρα εφαρμογής για τη μεταβατική δωρεάν κατανομή των δικαιωμάτων εκπομπής αερίων θερμοκηπίου σύμφωνα με το άρθρο 11 παράγραφος 3 της οδηγίας 2003/87/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, είναι ανίσχυρα.
- 3) Τα διαχρονικά αποτελέσματα της κηρύξεως του άρθρου 4 και του παραρτήματος II της αποφάσεως 2013/448 ως ανισχύρων περιορίζονται κατά τρόπον ώστε, αφενός, η κήρυξη αυτή να παράγει αποτελέσματα μόνον μετά την πάροδο περιόδου δέκα μηνών από της ημερομηνίας δημοσίευσής της αποφάσεως της 28ης Απριλίου 2016, Borealis Polyolefine κ.λπ. (C-191/14, C-192/14, C-295/14, C-389/14 και C-391/14 έως C-393/14, EU:C:2016:311), προκειμένου να παρασχεθεί στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή η δυνατότητα να θεσπίσει τα αναγκαία μέτρα και, αφετέρου, τα μέτρα που θα ληφθούν μέχρι τότε βάσει των διατάξεων που κηρύχθηκαν ανίσχυρες να μην μπορούν να αμφισβητηθούν.